

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การตีความมาตรา ๕๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม  
การฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและ  
ปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ปปง.) ได้มี  
หนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ปง ๐๐๐๖.๗/๕๔๑ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการ  
กฤษฎีกา เพื่อหารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการตีความการบังคับใช้มาตรา ๕๑ วรรคสองแห่ง  
พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย  
พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งได้ประกาศใน  
ราชกิจจานุเบกษาแล้ว และมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๑ ที่บัญญัติว่า “ทรัพย์สินตาม  
วรรคหนึ่งที่เป็นเงิน ให้สำนักงานส่งเข้ากองทุนกึ่งหนึ่งและส่งให้กระทรวงการคลังอีกกึ่งหนึ่ง ถ้า  
เป็นทรัพย์สินอื่น ให้ดำเนินการตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด” ในประเด็นปัญหาดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง คำว่า “ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งที่เป็นเงิน” ในมาตรา ๕๑ วรรค  
สอง มีความหมายครอบคลุมเพียงใด โดยจะหมายถึงเฉพาะที่เป็นตัวเงินสดที่ทำการยึดและฝากไว้  
กับธนาคารและศาลได้สั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินเท่านั้น หรือรวมถึงเงินในสมุดบัญชีเงินฝาก  
ธนาคารที่ทำการยึดและอายัดไว้และศาลได้สั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินด้วย หรือจะรวมถึงทรัพย์สิน  
บางประเภทที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินแล้ว แต่ก่อนนำส่งให้กระทรวงการคลังมีระเบียบสำนัก  
นายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการนำทรัพย์สินที่ศาลได้มีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วย  
การป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินส่งให้กระทรวงการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๙ กำหนดให้สำนักงาน  
ปปง. ต้องนำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดก่อน เมื่อได้เงินเท่าใดแล้วให้นำเงินนั้นส่ง  
กระทรวงการคลัง หรือจะรวมถึงทรัพย์สินที่คณะกรรมการธุรกรรมมีคำสั่งยึดเป็นทรัพย์สินที่  
เป็นภาระแก่ทางราชการในการเก็บรักษาหรือไม่เหมาะสมที่จะเก็บรักษาไว้ ซึ่งมาตรา ๕๗  
กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินอาจนำทรัพย์สินดังกล่าว  
ออกขายทอดตลาดและเก็บรักษาเงินไว้แทนและต่อมาศาลได้สั่งให้เงินที่ขายทอดตลาดได้นั้นตก  
เป็นของแผ่นดิน หรือจะรวมถึงเงินที่เกิดขึ้นจากการบริหารทรัพย์สินที่ทำการยึดและอายัดไว้ใน  
ระหว่างการดำเนินคดีและศาลได้มีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน ซึ่งทั้งห้ากรณีดังกล่าว  
จะถือเป็นความหมายของคำว่าทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งที่เป็นเงิน ซึ่งกึ่งหนึ่งส่งเข้ากองทุนการ  
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและอีกกึ่งหนึ่งส่งเข้ากระทรวงการคลัง ตามที่กำหนดไว้ใน  
มาตรา ๕๑ วรรคสอง หรือไม่

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/ ๐๙๗๕ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๑ ซึ่ง  
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ประเด็นที่สอง ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งที่เป็นเงินซึ่งศาลได้สั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินก่อนที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับ แต่สำนักงาน ปปง. ยังไม่ได้นำเงินส่งกระทรวงการคลัง เนื่องจากคดียังไม่ถึงที่สุดหรือคดีถึงที่สุดแล้วแต่อยู่ในระหว่างเตรียมการส่ง ซึ่งทั้งสองกรณีดังกล่าว สำนักงาน ปปง. จะต้องถือปฏิบัติอย่างไร โดยถือปฏิบัติตามกฎหมายเดิมหรือกฎหมายใหม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงาน ปปง. โดยได้รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนสำนักงาน ปปง. และผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลางและสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง) แล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง คำว่า “ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งที่เป็นเงิน” ในมาตรา ๕๑ วรรคสอง มีความหมายครอบคลุมเพียงใด นั้น เห็นว่า เดิมมาตรา ๕๑<sup>๑</sup> แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้เมื่อศาลทำการไต่สวนคำร้องของพนักงานอัยการตามมาตรา ๔๙<sup>๒</sup> แล้ว หากศาลเชื่อว่าทรัพย์สินตามคำร้องเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด และคำร้องของผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือผู้รับโอนทรัพย์สินตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง<sup>๓</sup> ฟังไม่ขึ้น ให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน ต่อมาเมื่อ

<sup>๑</sup>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ (ก่อนถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑)

มาตรา ๕๑ เมื่อศาลทำการไต่สวนคำร้องของพนักงานอัยการตามมาตรา ๔๙ แล้ว หากศาลเชื่อว่าทรัพย์สินตามคำร้องเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด และคำร้องของผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือผู้รับโอนทรัพย์สินตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง ฟังไม่ขึ้น ให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ หากผู้อ้างว่าเป็นเจ้าของหรือผู้รับโอนทรัพย์สินตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง เป็นผู้ซึ่งเกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้กระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินมาก่อน ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบรรดาทรัพย์สินดังกล่าว เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือได้รับโอนมาโดยไม่สุจริต แล้วแต่กรณี

<sup>๒</sup>มาตรา ๔๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าทรัพย์สินใดเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ให้เลขาธิการส่งเรื่องให้พนักงานอัยการพิจารณาเพื่อยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดินโดยเร็ว

ฯลฯ

ฯลฯ

<sup>๓</sup>มาตรา ๕๐ ผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่พนักงานอัยการร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๔๙ อาจยื่นคำร้องก่อนศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๕๑ โดยแสดงให้ศาลเห็นว่า

(๑) ตนเป็นเจ้าของที่แท้จริง และทรัพย์สินนั้นไม่ใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือ

(๒) ตนเป็นผู้รับโอนโดยสุจริตและมีคำตอบแทน หรือได้มาโดยสุจริตและตามสมควรในทางศีลธรรมอันดีหรือในทางกุศลสาธารณะ

ฯลฯ

ฯลฯ

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๑<sup>๔</sup> โดยได้เพิ่มวรรคสองซึ่งกำหนดว่าทรัพย์สินซึ่งศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินนั้น หากทรัพย์สินดังกล่าวเป็น “เงิน” ให้ส่งเข้ากองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินทั้งหนึ่งและส่งเข้ากระทรวงการคลังอีกทั้งหนึ่ง ส่วนที่เป็น “ทรัพย์สินอื่น” ให้ดำเนินการตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด จะเห็นได้ว่า มาตรา ๕๑ วรรคสอง แยกทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินออกเป็นสองประเภท แต่ละประเภทมีวิธีปฏิบัติต่างกัน เฉพาะทรัพย์สินที่เป็น “เงิน” เท่านั้นที่จะส่งเข้ากองทุนทั้งหนึ่ง สำหรับ “ทรัพย์สินอื่น” จะนำส่งเข้ากองทุนไม่ได้ อันเป็นการจำกัดจำนวน “เงิน” ที่ไม่ต้องส่งให้กระทรวงการคลัง โดยให้ส่งเข้ากองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเพื่อใช้ในการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินไม่เกินทั้งหนึ่ง ฉะนั้นหากทรัพย์สินที่ศาลมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินมิใช่ “เงิน” มาแต่เดิมตั้งแต่ตอนที่ถูกยึดหรืออายัด แต่เป็นเงินที่ได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินอื่นก็ต้องถือว่าเป็นทรัพย์สินอื่นที่แปรสภาพเป็นเงินแทนทรัพย์สินอื่นในภายหลังเท่านั้น ไม่อาจถือว่าเป็น “เงิน” อันจะนำส่งเข้ากองทุนทั้งหนึ่งตามความมุ่งหมายของมาตรา ๕๑ วรรคสอง

ด้วยเหตุผลดังที่ได้กล่าวมา คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) มีความเห็นตามกรณีที่หารือมา ดังนี้

๑. เงินสดที่ทำการยึดและฝากไว้กับธนาคารและศาลได้สั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ย่อมถือว่าเป็น “เงิน” ตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง

๒. เงินในสมุดบัญชีเงินฝากธนาคารที่ทำการยึดและอายัดไว้และศาลได้สั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินนั้น ย่อมถือได้ว่าเป็นเงินในรูปแบบหนึ่งเช่นเดียวกับเงินสดที่ยึดหรืออายัดมา จึงถือได้ว่าเป็น “เงิน” ตามความมุ่งหมายของมาตรา ๕๑ วรรคสอง ด้วย

๓. ทรัพย์สินบางประเภทที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินแล้ว แต่ก่อนนำส่งให้กระทรวงการคลังมีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการนำทรัพย์สินที่ศาลได้มีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินส่งให้กระทรวงการคลัง

---

<sup>๔</sup>พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ (ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑)

มาตรา ๕๑ เมื่อศาลทำการไต่สวนคำร้องของพนักงานอัยการตามมาตรา ๔๙ แล้ว หากศาลเชื่อว่าทรัพย์สินตามคำร้องเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด และคำร้องของผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือผู้รับโอนทรัพย์สินตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง ฟังไม่ขึ้น ให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งที่เป็นเงิน ให้สำนักงานส่งเข้ากองทุนทั้งหนึ่งและส่งให้กระทรวงการคลังอีกทั้งหนึ่ง ถ้าเป็นทรัพย์สินอื่น ให้ดำเนินการตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ หากผู้อ้างว่าเป็นเจ้าของหรือผู้รับโอนทรัพย์สินตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง เป็นผู้ซึ่งเกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้กระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินมาก่อน ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบรรดาทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือได้รับโอนมาโดยไม่สุจริต แล้วแต่กรณี

พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้สำนักงาน ปปง. ต้องนำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดก่อน เมื่อได้เงินเท่าใดแล้วให้นำเงินนั้นส่งกระทรวงการคลัง กรณีนี้เป็นเงินที่เกิดจากการแปรสภาพทรัพย์สินอื่นที่ถูกยึดหรืออายัด จึงมิใช่ “เงิน” ตามความมุ่งหมายของมาตรา ๕๑ วรรคสอง<sup>๔</sup>

๔. ทรัพย์สินที่คณะกรรมการการธรรมาภิบาลมีคำสั่งยึดเป็นทรัพย์สินที่เป็นภาระแก่ทางราชการในการเก็บรักษาหรือไม่เหมาะสมที่จะเก็บรักษาไว้ ซึ่งมาตรา ๕๗<sup>๖</sup> กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินอาจนำทรัพย์สินดังกล่าวออกขายทอดตลาดและเก็บรักษาเงินไว้แทนและต่อมาศาลได้สั่งให้เงินที่ขายทอดตลาดได้นั้นตกเป็นของแผ่นดิน เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดดังกล่าวเป็นเงินที่ได้แปรสภาพมาจากทรัพย์สินอื่น จึงมิอาจถือได้ว่าเป็น “เงิน” ตามความมุ่งหมายของมาตรา ๕๑ วรรคสอง เช่นกัน

๕. เงินที่เกิดขึ้นจากการบริหารทรัพย์สินที่ทำการยึดและอายัดไว้ในระหว่างการดำเนินคดีและศาลได้มีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดินนั้น ย่อมเป็นดอกผลของทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัด หากเงินนั้นเกิดจากการบริหารเงินที่ถูกยึดหรืออายัด ก็ย่อมเป็นส่วนหนึ่งของเงินที่ถูกยึดหรืออายัด เงินที่เกิดจากการบริหารเงินส่วนนี้ ย่อมถือว่าเป็น “เงิน” ตามความมุ่งหมายของมาตรา ๕๑ วรรคสอง ด้วยเช่นเดียวกับเงินที่ถูกยึดหรืออายัดนั่นเอง แต่ถ้าเป็นเงินที่เกิดจากการบริหารทรัพย์สินอื่นหรือเกิดจากการบริหารเงินที่ได้จากการขายทรัพย์สินอื่น ก็ย่อมไม่เป็น “เงิน” ตามความมุ่งหมายของมาตรา ๕๑ วรรคสอง เพราะทรัพย์สินอื่นหรือเงินที่นำมาบริหารนั้น มิใช่ “เงิน” ตามความมุ่งหมายของมาตรา ๕๑ วรรคสอง

<sup>๔</sup>โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น

<sup>๖</sup>มาตรา ๕๗ การเก็บรักษาและการจัดการทรัพย์สินที่คณะกรรมการการธรรมาภิบาล เลขาธิการหรือศาล แล้วแต่กรณี ได้มีคำสั่งยึดหรืออายัดไว้ตามหมวดนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งไม่เหมาะสมที่จะเก็บรักษาไว้ หรือหากเก็บรักษาไว้จะเป็นภาระแก่ทางราชการมากกว่าการนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น เลขาธิการอาจสั่งให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินนั้นไปดูแลและใช้ประโยชน์โดยมีประกันหรือหลักประกันหรือให้นำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาด หรือนำไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการแล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบก็ได้

การให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์ การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือการนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ของทางราชการตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ถ้าความปรากฏในภายหลังว่า ทรัพย์สินที่นำออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการตามวรรคสอง มิใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ให้คืนทรัพย์สินนั้นพร้อมทั้งชดเชยค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนดให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ถ้าไม่อาจคืนทรัพย์สินได้ ให้ชดเชยราคาทรัพย์สินนั้นตามราคาที่ประเมินได้ในวันที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือตามราคาที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองได้รับดอกเบี้ยในอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยเงินฝากประเภทฝากประจำของธนาคารออมสินในจำนวนเงินที่ได้รับคืนหรือชดเชยราคา แล้วแต่กรณี

การประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามวรรคสี่ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ประเด็นที่สอง ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๑<sup>๗</sup> ที่เป็นเงินซึ่งศาลได้สั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินก่อนที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับ แต่สำนักงาน ปปง. ยังไม่ได้นำเงินส่งกระทรวงการคลัง เนื่องจากคดียังไม่ถึงที่สุดหรือคดีถึงที่สุดแล้วแต่อยู่ในระหว่างเตรียมการส่ง ทั้งสองกรณีดังกล่าวจะต้องถือปฏิบัติอย่างไร จะถือปฏิบัติตามกฎหมายเดิมหรือกฎหมายใหม่ นั้น เห็นว่า ในกรณีที่สำนักงาน ปปง. ยังไม่ได้นำเงินส่งกระทรวงการคลังเนื่องจากคดียังไม่ถึงที่สุด ต่อมาพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับ กรณีนี้เห็นว่า เมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว สำนักงาน ปปง. ต้องดำเนินการตามกฎหมายใหม่ เนื่องจากพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับแล้วและไม่มีบทเฉพาะกาลให้นำส่งทรัพย์สินที่ตกเป็นของแผ่นดินตามกฎหมายเดิม ส่วนในกรณีที่คดีถึงที่สุดแล้วแต่อยู่ในระหว่างเตรียมการส่งเข้ากระทรวงการคลังนั้น เห็นว่า สำนักงาน ปปง. ต้องดำเนินการตามกฎหมายเดิม เพราะขณะที่จะต้องส่งเงินนั้นกฎหมายใหม่ยังไม่ใช้บังคับ

อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) มีข้อสังเกตเกี่ยวกับข้อ ๓ ในประเด็นที่หนึ่งว่า ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการนำทรัพย์สินที่ศาลได้มีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินส่งให้กระทรวงการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๙ ไม่อาจนำมาปรับใช้กับกรณีนี้ได้เนื่องจากมาตรา ๕๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๕๑ หากเป็นทรัพย์สินอื่นให้ดำเนินการตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ดังนั้น คณะรัฐมนตรีจะต้องออกระเบียบเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินดังกล่าวตามกฎหมายใหม่เสียก่อน

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๕๑

<sup>๗</sup> โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น